

مقایسه اثر فرآوری علوفه خلر، بر انرژی قابل متابولیسم برآورد شده با استفاده از روشهای برون تنی

نرگس وحدانی^۱، حسین مروج^۲، کامران رضایزدی^{۳*} و مهدی دهقان بنادکی^۲
۱، ۲، دانشجوی دکتری و دانشیاران، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
(تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۲۱ - تاریخ تصویب: ۹۱/۴/۲۰)

چکیده

جهت افزایش ارزش غذایی و کاهش ترکیبات ضد تغذیه ای (اگزالیل دی آمینو پروپیونیک اسید (β -ODAP) و تانن متراکم) علوفه خلر، از محلول های قلیایی سدیم هیدروکسید، سدیم بیکربنات، پتاسیم پرمنگنات و خاکستر چوب، پلی اتیلن گلیکول با وزن مولکولی ۶۰۰۰، و خیساندن با آب استفاده شد. انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر فرآوری شده و بدون فرآوری با استفاده از آزمون تولید گاز، روش دو مرحله ای قابلیت هضم برون تنی و ترکیبات شیمیایی برآورد شد. در روش دو مرحله ای قابلیت هضم تنها فرآوری سدیم هیدروکسید سبب افزایش معنی دار انرژی قابل متابولیسم نسبت به شاهد شد. مقدار انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر به وسیله روش تولید گاز، ۸/۵۲ (مگاژول در کیلوگرم ماده خشک) برآورد شد و بیشترین مقادیر انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده بر اساس این روش مربوط به فرآوری های آب و پلی اتیلن گلیکول به ترتیب ۱۱/۴۸ و ۱۰/۹۶ (مگاژول در کیلوگرم ماده خشک) بود. بین غلظت β -ODAP و میزان قابلیت هضم ماده آلی (-۰/۴۷) و ماده آلی قابل هضم در ماده خشک (-۰/۴۸) همبستگی منفی و معنی داری وجود داشت. تانن متراکم موجود در علوفه خلر تأثیر منفی بر میزان قابلیت هضم ماده خشک نداشت (۰/۵۵). بنا بر نتایج این پژوهش و در نظر گرفتن مقادیر انرژی قابل متابولیسم برآورد شده، دو فرآوری سدیم هیدروکسید و آب به عنوان روش مناسب برای فرآوری علوفه خلر توصیه می شوند.

واژه های کلیدی: انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر، اگزالیل دی آمینو پروپیونیک اسید،

تانن متراکم، روش تولید گاز، روش دو مرحله ای قابلیت هضم

مقدمه

گیاه علوفه ای خلر^۱ (*Lathyrus sativus*) از خانواده لگومینوز ها بوده و در بسیاری از نواحی دنیا برای مصرف انسان و حیوان کشت می شود. این علوفه دارای مزایای

بیولوژیکی و زراعی مانند مقاومت در برابر خشکی، کمبود آب، وجود خاک ضعیف و نیمه خشک، مقاومت در برابر حشرات و آفات، کمک به تثبیت نیتروژن و بالا بودن تولید دانه با پروتئین بالا است (Campbell et al., 1994). این گیاه در ایران به صورت الگوی کشت می شود. علوفه خلر همراه با غلاف دانه حاوی ترکیبات ضد تغذیه ای متعددی از جمله اگزالیل دی آمینو

1. Grass pea

مواد و روش ها

تهیه علوفه

علوفه خلر مورد آزمایش توسط دفتر محصولات علوفه‌ای وزارت جهاد کشاورزی از شهرستان خرمدره استان زنجان تهیه شد. علوفه خلر در مرحله گل‌دهی کامل و همراه با غلاف دانه و به صورت دستی برداشت شد. پس از نمونه‌برداری از ۲۵ الی ۳۰ بسته، نمونه‌ها با هم مخلوط شده و علوفه با استفاده از علوفه خردکن برقی به قطعات ۳-۵ سانتی متری خرد شده و سپس تحت فراوری قرار گرفت.

ترکیبات شیمیایی

ماده خشک نمونه‌ها توسط خشک کردن نمونه‌ها در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۲۴ ساعت اندازه‌گیری شد. میزان نیتروژن نیز توسط روش کج‌لدال اندازه‌گیری شد (AOAC, 2000). مقدار دیواره سلولی به روش Van Soest et al. (1991) اندازه‌گیری شد. چربی خام و خاکستر نمونه علوفه هم به روش AOAC (2000) تعیین گردید. کل ترکیبات فنلی و تانن متراکم بر اساس روش Makkar (2000) استخراج و اندازه‌گیری شد. غلظت β -ODAP در نمونه‌ها نیز بر اساس روش Tarade et al. (2007) و با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی لایه نازک با فشار بالا اندازه‌گیری گردید. ماده استاندارد β -ODAP از کشور هند و شرکت لاتیروس تکنولوژی واقع در شهر حیدرآباد تهیه و خریداری شد.

نحوه فرآوری علوفه خلر

علوفه خرد شده توسط ترکیبات مختلف شیمیایی و آب فرآوری شد. نسبت حجم به وزن ۴ به ۱ برای فرآوری‌های خاکستر چوب (۱۸۰ گرم به ازای هر کیلوگرم ماده خشک) (Ben Salem et al., 2005)؛ سدیم هیدروکسید (محلول ۰/۰۵ مولار)، سدیم بیکرینات (محلول ۰/۱ مولار) و پتاسیم پرمنگنات (محلول ۰/۰۳ مولار) (Makkar & Singh 1992) استفاده شد. پلی اتیلن گلیکول^۱ با وزن مولکولی ۶۰۰۰

پروپیونیک اسید^۱ است که به عنوان یک نوروکسین می‌تواند سبب بروز فلج (نورولاتیسم) در اندام تحتانی انسان و حیوانات شود (Hanbury et al., 2000). ترکیب ضد تغذیه‌ای دیگر تانن متراکم است که می‌تواند با توجه به غلظت و منشاء گیاهی بر میزان جذب پروتئین تأثیر منفی یا مثبت داشته باشد (Makkar, 2003).

روش‌های آزمایشگاهی متعددی برای اندازه‌گیری ارزش غذایی علوفه‌ها جهت به کارگیری آنها در جیره حیوانات، وجود دارد. رایج‌ترین روش تعیین میزان پروتئین خام و فیبر خام است که برای دسته‌بندی خوراک‌ها استفاده می‌شود. روش تولید گاز نیز یک روش ساده و سریع است که با قابلیت هضم به دست آمده به وسیله روش‌های درون تنی همبستگی بالایی دارد (Canbolat et al., 2007).

بنابراین می‌تواند روش مناسبی برای برآورد تجزیه پذیری ماده خشک، قابلیت هضم ماده آلی و انرژی قابل متابولیسم علوفه‌ها باشد.

به منظور برآورد انرژی قابل متابولیسم می‌توان از روش‌های درون تنی (تعیین گاز دفعی از طریق تنفس و میزان انرژی دفعی از طریق ادرار) و برون تنی (روش تولید گاز، تعیین قابلیت هضم به روش برون تنی و ترکیبات شیمیایی) استفاده کرد. اطلاعات اندکی در زمینه ارزش غذایی و انرژی قابل متابولیسم گیاه علوفه‌ای خلر، و به خصوص تأثیر ترکیبات ضد تغذیه‌ای اصلی آن بر این شاخصه‌ها وجود دارد.

هدف اصلی این پژوهش بررسی تأثیر فرآوری ترکیبات ضد تغذیه‌ای علوفه خلر بر انرژی قابل متابولیسم با استفاده از روش تولید گاز، تعیین قابلیت هضم به روش برون تنی، ترکیب شیمیایی و تعیین همبستگی بین این عوامل بود. و در نهایت توصیه یک روش مناسب برای محاسبه انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر و ارائه یک روش فرآوری عملی جهت بهبود ارزش غذایی و قابلیت استفاده از این گیاه در شرایط مزرعه‌ای بود.

1. Poly ethylene glycol (PEG)

2. 3-(N-oxalyl)-L-2,3-diamino propionic acid (β -ODAP)

ME (MJ/Kg DM) = 2.2+0.1357GP24+0.0057CP+0.0002859CP2
 ME (MJ/Kg DM) = 2.2+ 0.136GP24+0.057CP+ 0.0029CF2
 OMD = 14.88+0.889 GP₂₄ + 0.45 CP + 0.0651 ash%
 %DOMD = %OMD × %OM
 ME(MJ/Kg DM) = 0.0157 DOMD

که GP24 مقدار گاز تولیدی در ساعت ۲۴؛ CP میزان پروتئین خام؛ OMD قابلیت هضم ماده آلی؛ DOMD قابلیت هضم ماده آلی در ماده خشک؛ OM ماده آلی، CF چربی خام، mADF دیواره سلولی بدون همی سلولز اصلاح شده (بدون استفاده از سدیم سولفیت) و Ash خاکستر می باشند.

روش های آماری

به منظور مقایسه ترکیبات شیمیایی، غلظت های مختلف β-ODAP و ترکیبات فنلی، میزان قابلیت هضم مواد مغذی و ME میزان گاز تولیدی در میان فرآوری های مختلف از طرح کاملاً تصادفی با مدل آماری زیر استفاده شد. اطلاعات به دست آمده به وسیله بسته نرم افزار SAS و با رویه معادل خطی تعمیم یافته (proc GLM) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به منظور مقایسه میانگین ها از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح P < 0.05 استفاده شد.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + e_{ij}$$

در این مدل Y_{ij} معادل مقدار هر مشاهده، μ میانگین کل، T_i اثر هر فرآوری و e_{ij} اثر خطای آزمایش می باشد. ضرایب همبستگی میان ترکیبات شیمیایی و انرژی قابل متابولیسم، قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی و ماده آلی در ماده خشک و همبستگی میان روش های مختلف برآورد انرژی قابل متابولیسم به وسیله بسته نرم افزار SAS و با رویه آماری (Proc CORR) به دست آمد.

نتایج و بحث

ترکیبات شیمیایی و ترکیبات ضد تغذیه ای علوفه خلر

جدول ۱ نمایانگر تأثیر فرآوری ها بر ترکیبات شیمیایی علوفه خلر می باشد. بیشترین کاهش در درصد ماده خشک علوفه خلر در فرآوری هایی با pH قلیایی وجود دارد که می تواند به دلیل وجود شرایط مناسب برای اکسیداسیون و کاهش ماده خشک باشد (Ben Salem et al., 2005; Makkar & Singh 1992) فرآوری

و به میزان ۵۰ گرم PEG به ازای هر کیلوگرم ماده خشک و با نسبت حجم به وزن یکسان در آب حل شده و سپس به خوبی با علوفه مخلوط شد (Priolo et al., 2000). در فرآوری با آب نسبت آب به ماده خشک علوفه، همانند محلول های شیمیایی ۴ به ۱ در نظر گرفته شد.

تعیین قابلیت هضم ماده آلی به روش برون تنی

بر اساس روش Tilley & Terry (1963) قابلیت هضم علوفه خلر فرآوری شده و نشده به روش برون تنی اندازه گیری شد.

در نهایت با استفاده از معادلات AFRC (1995) مقدار انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر فرآوری شده و نشده به کمک قابلیت هضم ماده آلی در ماده خشک به روش برون تنی برآورد شد.

اندازه گیری تولید گاز

به منظور اندازه گیری میزان گاز تولیدی، مایع شکمبه از چهار رأس گاو فیستولدار تالشی کوهان دار (با جیره مصرفی ۵ کیلو گرم یونجه، ۲ کیلو گرم گاه گندم و ۱ کیلو گرم جو خرد شده) و قبل از مصرف وعده غذایی صبح گرفته شد. نمونه های آسیاب شده با غربال ۲ میلی متری به میزان ۰/۲۱۱ الی ۰/۲۱۶ گرم در داخل سرنگ قرار داده شده و به منظور رسم منحنی مربوط به تولید گاز، میزان گاز تولیدی بر اساس روش Menke et al. (1979) در ساعات ۴، ۸، ۱۲، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ در دمای ۳۹ الی ۴۰ درجه سانتی گراد اندازه گیری شد.

میزان گاز تولیدی در ساعت ۲۴ برای برآورد انرژی قابل متابولیسم مورد استفاده قرار گرفت. حجم گاز تولیدی در زمان t با استفاده از معادله غیر خطی $y = a + b(1 - e^{-ct})$ (1979) Ørskov & McDonald تعیین شد، که a گاز تولیدی حاصل از بخش سریع تجزیه شونده، b گاز تولیدی حاصل از بخش نامحلول (میلی لیتر)، c ثابت نرخ تجزیه برای بخش نامحلول (درصد در ساعت) می باشد. کینتیک تخمیر با استفاده از بسته نرم افزاری (Fit Institute, Aberdeen, UK) 'Rowett Research' curve برآورد شده است.

میزان انرژی قابل متابولیسم به وسیله فرمول های ارائه شده توسط Menke et al. (1979) محاسبه شد.
 $ME (Mj/Kg DM) = 15.33 - 0.0152mADF (gr/Kg DM)$

خاکستر چوب دارای کمترین میزان ماده آلی و بیشترین
میزان خاکستر بوده و سایر فرآوری ها نیز دارای افزایش
معنی داری ($P < 0.05$) در میزان ماده آلی نسبت به
شاهد بوده اند.

جدول - غلظت ترکیبات شیمیایی علوفه خلر فرآوری شده و نشده (برحسب درصد ماده خشک)

سطح معنی داری	S.E.M.	نوع فرآوری							ترکیب شیمیایی (درصد در ماده خشک)
		سدیم هیدروکسید	سدیم بیکربنات	خاکستر چوب	پلسی اتیلین گلیکول	پتاسیم پرمنگنات	آب	شاهد	
***	۰/۰۳۸	^d ۹۳/۳۳	^e ۹۲/۲۳	^f ۹۱/۸۰	^d ۹۳/۵۹	^c ۹۴/۷۰	^a ۹۶/۶۸	۹۵/۳۷ _b	ماده خشک
***	۰/۰۳۸	^b ۹۱/۹۸	^d ۹۰/۷۱	^e ۸۸/۶۸	^d ۹۴/۴۹	^c ۹۱/۳۳	^c ۹۱/۱۶	۹۰/۸۳	ماده آلی
***	۰/۰۴۶	^d ۲۲/۴۰	^e ۲۰/۷۶	^e ۲۰/۳۶	^c ۲۳/۲۲	^b ۲۴/۱۰	^a ۲۶/۷۰	۲۴ ۲۳	پروتئین خام
***	۰/۰۶۰	^a ۴۵/۵۵	^c ۴۲/۳۲	^b ۴۴/۱۶	^e ۴۰/۴۹	^d ۴۱/۵۳	^c ۳۳/۳۷ _g	۳۹/۷۰	دیواره سلولی
***	۰/۰۳۱	^a ۳۳/۰۶	^a ۳۳/۲۱	^c ۳۱/۷۸	^b ۳۲/۷۳	^e ۲۹/۸۷	^d ۳۰/۵۳	۳۰/۰۶	دیواره سلولی بدون همی سلولوز
***	۰/۱۲۱	^c ۷/۴۸	^b ۸/۵۷	^a ۱۰/۴۰	^d ۵/۱۵	^b ۸/۲۱	^b ۸/۵۵	^b ۸/۷۵	خاکستر
***	۰/۰۲۷	^e ۲/۱۴	^d ۲/۳۸	^e ۱/۴۷	^f ۱/۸۲	^c ۳/۰۴	^a ۴/۷۶	^b ۴/۳	چربی خام

حروف غیر مشابه در هر سطر نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می باشند. $P < 0.001$ ***؛ S.E.M.: میانگین خطای استاندارد

و دیواره سلولی بدون همی سلولوز در علوفه خلر مورد آزمایش نسبت به مقادیر گزارش شده توسط (2003) Poland et al. کمتر بوده است. با توجه به مقادیر دیواره سلولی مقدار به دست آمده برای ارزش نسبی علوفه خلر با استفاده از روش (Moore and Undersander, 2002) ۱۵۳/۴۳ می باشد.

بیشترین و کمترین میزان دیواره سلولی به ترتیب در سدیم هیدروکسید و آب دیده شد. به نظر می رسد سدیم هیدروکسید با داشتن قلیایی ترین pH و بهترین شرایط برای اکسیداسیون توانسته است بیشترین تأثیر را بر روی ترکیبات قابل اندازه گیری دیواره سلولی داشته باشد.

دیواره سلولی بدون همی سلولوز تمامی فرآوری ها به غیر از فرآوری پتاسیم پرمنگنات دارای افزایش معنی داری نسبت به شاهد بوده است.

همانگونه که در جدول ۲ مشاهده می شود، میزان β -ODAP موجود در گیاه خلر مورد آزمایش در حدود

مصرف خاکستر چوب می تواند سبب انحلال ترکیبات محلول در آب شده (مانند نیتروژن محلول و کربوهیدراتها) و میزان پروتئین خام و ماده آلی را کاهش دهد (Ben Salem et al., 2005). میزان پروتئین خام گیاه خلر در حدود ۲۳/۲۴ درصد در ماده خشک بود که با نتایج Kaul et al. (1982) تطابق دارد.

بیشترین میزان پروتئین خام در فرآوری آب و کمترین میزان در دو فرآوری خاکستر چوب و سدیم بیکربنات مشاهده شد که نسبت به شاهد نیز دارای مقدار کمتری بودند. افزایش پروتئین خام فرآوری هایی مانند آب و پتاسیم

پرمنگنات نسبت به شاهد می تواند به دلیل افزایش ترکیبات نیتروژن دار قابل اندازه گیری در گیاه باشد، در صورتی که در سایر فرآوری هایی که دارای pH قلیایی تری می باشند، ممکن است به دلیل اکسیداسیون ترکیبات نیتروژن دار قابل اندازه گیری، میزان پروتئین خام اندازه گیری شده کاهش یابد. مقادیر دیواره سلولی

(1982)، (۱/۴ - ۰/۴۵ درصد) تطابق دارد.

۱/۱۸ درصد می باشد که این میزان با مقادیر گزارش شده توسط Kaul et al.

جدول ۲- مقادیر ترکیبات ضد تغذیه ای و درصد کاهش آنها در هر یک از فراآوری ها (بر حسب درصد در ماده خشک)

سطح معنی داری	S.E.M	سدیم هیدروکسید	سدیم بیکربنات	خاکستر چوب	پلی اتیلن گلیکول	پتاسیم پرمنگنات	آب	شاهد	فراآوری
***	۰/۰۱۶	^d ۰/۴۳	^c ۰/۷۸	^d ۰/۵۴	^b ۰/۹۶	^c ۰/۶۷	^e ۰/۲۳	^a ۱/۱۸	β-ODAP
-	-	۱۲/۲۸	۸/۴۲	۱۲/۱۳	۵/۹۱	۷/۲	-	-	pH محلول
***	۰/۰۰۱	^{ab} ۰/۰۲۲	^f ۰/۰۰۰۳	^d ۰/۰۱۱	^c ۰/۰۱۸	^{bc} ۰/۰۲	^e ۰/۰۰۷	^a ۰/۰۲۴	تانن متراکم

حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می باشند. $P < 0.001$ ***؛ S.E.M.: میانگین خطای استاندارد

نتایج مندرج در جدول ۲ نشان می دهد که میزان تانن متراکم گیاه خلر مورد آزمایش ۰/۰۲۴ درصد ماده خشک بوده که با نتایج Deshpande & (1992) Campbell مطابقت دارد. بیشترین میزان کاهش تانن متراکم در اثر فراآوری با سدیم بیکربنات (۹۸/۸ درصد) و آب (۷۰/۱۸ درصد) مشاهده شد. از آنجایی که اطلاعات دقیقی در مورد منشاء تانن گیاه خلر وجود ندارد و با توجه به این نکته که تانن متراکم اندازه گیری شده درصد کمی از کل تانن (۱/۹ درصد) را تشکیل می دهد، به نظر می رسد که بخش قابل توجهی از تانن گیاه با پروتئین و دیواره سلولی باند شده و غیر قابل استخراج و اندازه گیری باشد.

بر اساس گزارش Terril et al. (1992) در گیاهان با میزان تانن متراکم کم تنها ۳۵-۳۰ درصد از کل تانن متراکم قابل استخراج و اندازه گیری می باشد. از آنجایی که پلی اتیلن گلیکول از طریق باند شدن با تانن می تواند سبب کاهش ترکیبات فنلی در گیاه شود و با توجه به آنکه احتمال دارد بخش قابل توجهی از تانن متراکم موجود در گیاه خلر با دیواره سلولی و پروتئین ها باند شده باشد، احتمالاً پلی اتیلن گلیکول فقط بخش قابل استخراج تانن را باند کرده است. در صورتی که فراآوری های قلیایی به دلیل وجود شرایط مناسب اکسیداسیون توانسته اند بخش بیشتری از این ترکیبات را غیر فعال سازند. البته باید به این نکته توجه داشت که در صورت استفاده از ترکیبات قلیایی برای فراآوری تانن ها، ممکن

از آنجایی که نقش این ترکیب ضد تغذیه ای در گیاه، انتقال عنصر روی در داخل گیاه می باشد به نظر می رسد دلیل اصلی بالا بودن این ترکیب در گیاه کمبود روی در اراضی کشاورزی و در نتیجه کمبود روی در گیاه بوده و وجود شرایط نامناسب محیطی و بالا بودن عنصر آهن نیز می تواند دلیل دیگری برای مشاهده این نتایج باشد (Lambein et al., 1994). بیشترین و کمترین میزان کاهش β-ODAP به ترتیب در فراآوری آب و پلی اتیلن گلیکول دیده می شود. سایر فراآوری های قلیایی مانند سدیم هیدروکسید (pH=۱۲/۲۸) و خاکستر چوب (pH=۱۲/۱۳) به ترتیب ۶۳/۸۱ و ۵۴/۲۹ درصد مقدار β-ODAP را کاهش دادند. فراآوری هایی با pH خنثی یا اسیدی به میزان کمتری سبب کاهش غلظت β-ODAP شده اند. Tarade (2007) et al. نیز گزارش کردند که بیشترین میزان کاهش β-ODAP در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد در pH برابر با ۹/۲ و کمترین کاهش در pH برابر با ۴ مشاهده می شود. این نتایج توسط Akalu et al. (1998) نیز گزارش شده است.

اگزالیل دی آمینو پروپینونیک اسید یک ترکیب ضد تغذیه ای محلول در آب است از این رو به نظر می رسد دلیل کاهش بالای β-ODAP در اثر فراآوری با آب، انحلال بالای β-ODAP در آب و ایزومراسیون آن باشد. کاهش میزان β-ODAP در اثر فراآوری با آب و محلول های قلیایی با نتایج گزارش شده توسط Akalu et al. (1998) و Srivastava et al. (1996) تطابق دارد.

قابلیت هضم ماده آلی به روش برون تنی

جدول ۳ بیانگر این مطلب است که هیچ یک از فرآوری ها نتوانسته اند به میزان معنی داری قابلیت هضم ماده خشک را نسبت به شاهد افزایش دهند. با وجود اینکه فرآوری های آب و خاکستر چوب سبب بهبود قابلیت هضم ماده خشک شده اند اما این اختلاف معنی دار نمی باشد.

است مقادیر اندازه گیری شده کمتر از حد واقعی باشند (Makkar, 2003).

در کل باید به این نکته توجه داشت که ساختار حلقه بنزنی تانن های متراکم که دارای خاصیت اسیدی است بسته به منشاء و نوع آن در انواع گیاهان واکنش های متفاوتی را به ترکیبات قلیایی و سایر ترکیبات باند شونده نشان می دهند (Vermerris & Nicholson, 2006).

جدول ۳- مقادیر قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی و ماده آلی در ماده خشک به روش تیلی و تری (برحسب درصد)

نوع فرآوری	قابلیت هضم ماده خشک	قابلیت هضم ماده آلی	ماده آلی قابل هضم در ماده خشک
شاهد	^a ۸۹/۱۴	^b ۸۴/۳۸	^b ۷۶/۶۴
آب	^a ۹۰/۲۲	^b ۸۵/۷۱	^b ۷۸/۱۳
پتاسیم پرمنگنات	^a ۸۷/۷۹	^b ۸۵/۴۲	^b ۷۸/۰۱
پلی اتیلن گلیکول	^a ۸۷/۸۱	^d ۶۳/۱۸	^d ۵۹/۸۰
خاکستر چوب	^a ۹۱/۸۴	^{ab} ۸۷/۴۳	^b ۷۷/۵۳
سدیم بیکربنات	^b ۷۰/۵۱	^c ۷۲/۳۳	^c ۶۵/۶۰
سدیم هیدروکسید	^a ۸۸/۸۶	^a ۹۰/۵۶	^a ۸۳/۲۰
S.E.M.	۰/۷۱۷	۰/۴۶۵	۰/۴۲۲
سطح معنی داری	***	***	***

حروف غیر مشابه در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می باشند. $P < 0.001$ ***؛ S.E.M.: میانگین خطای استاندارد

مورد توجه قرار داد. علاوه بر این عدم فیلتراسیون صحیح در هنگام آزمایش می تواند سبب برآورد کمتر قابلیت هضم شود. مجموع این مشکلات می تواند دلایل احتمالی عدم مشاهده اختلافات معنی دار در بین اکثر فرآوری ها و شاهد باشد. با توجه به نتایج مندرج در جدول ۴ بین غلظت β -ODAP و میزان قابلیت هضم ماده آلی و ماده آلی قابل هضم در ماده خشک همبستگی منفی و معنی داری وجود دارد. اما تانن متراکم به عنوان دیگر ترکیب ضد تغذیه ای تنها با قابلیت هضم ماده خشک همبستگی مثبت (۰/۵۵) داشت.

میزان قابلیت هضم ماده آلی و ماده آلی قابل هضم در ماده خشک تنها توسط فرآوری سدیم هیدروکسید بهبود یافته است. برخی از فرآوری ها مانند خاکستر چوب، آب و پتاسیم پرمنگنات نیز علی رغم افزایش قابلیت هضم ماده آلی سبب ایجاد اختلاف معنی داری با شاهد نشده اند.

Mlambo et al. (2008) نشان دادند که در تعیین قابلیت هضم به روش برون تنی در برخی مواقع به دلیل کم بودن مقدار نمونه در آزمایش و وجود مقادیر اندکی از ترکیبات ضد تغذیه ای مانند تانن در نمونه مورد آزمایش نمی توان تأثیر این نوع ترکیبات را در آزمایش

جدول ۴- همبستگی میان ترکیبات شیمیایی و قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی و ماده خشک به روش تیلی و

تری

دیواره سلولی	دیواره سلولی	پروتئین خام	β -ODAP	تانن متراکم	
بدون					
همی سلولز					
NS-۰/۱۶	NS-۰/۰۱	NS۰/۲۹	NS-۰/۲۰	**۰/۵۵	قابلیت هضم ماده خشک
NS-۰/۲۲	NS۰/۱۲	NS۰/۰۷	*-۰/۴۷	NS۰/۲۳	قابلیت هضم ماده آلی
NS-۰/۲۲	NS۰/۱۱	NS۰/۱۲	*-۰/۴۸	NS۰/۳۰	ماده آلی قابل هضم در ماده خشک

*: معنی دار در سطح آماری $p < 0.05$ ، **: معنی داری در سطح آماری $p < 0.01$ می باشد. NS: عدم وجود اختلاف معنی دار ($p > 0.05$)

در روش محاسبه انرژی قابل متابولیسم با استفاده از ترکیب شیمیایی اختلاف معنی داری میان فرآوری ها دیده نشد. در صورتی که در روش تولید گاز، کلیه فرآوری ها توانسته اند سبب افزایش معنی داری در میزان انرژی قابل متابولیسم نسبت به شاهد شوند ($P < 0.05$). در هر سه روش محاسبه انرژی قابل متابولیسم که از مقادیر گاز تولیدی در ساعت ۲۴ استفاده شده بود بیشترین مقادیر انرژی قابل متابولیسم مربوط به فرآوری های آب و پلی اتیلن گلیکول بود که با نتایج به دست آمده از حجم گاز تولیدی انطباق داشت (جدول ۵). در روش تیلی و تری نیز تنها فرآوری سدیم هیدروکسید توانست سبب افزایش معنی دار انرژی قابل متابولیسم نسبت به شاهد شود ($P < 0.05$).

مقایسه میانگین انرژی قابل متابولیسم بر اساس روش های مختلف برون تنی در هر فرآوری در جدول ۶ ارائه شده است. با مقایسه اعداد مشاهده می شود که مقادیر به دست آمده با استفاده از روش های تیلی و تری و ترکیب شیمیایی نسبت به روش تولید گاز دارای مقادیر بالاتری بوده اند که بر خلاف نتایج مطالعه Razm azar et al. (2011) است.

که دلیل آن می تواند تفاوت در مقدار پروتئین و ترکیبات ضد تغذیه ای (در مطالعه Razm azar (2011) et al. گزارش نشده است) علوفه خلر مورد آزمایش در دو مطالعه باشد. وجود اختلاف میان روش های تیلی و تری (Tilley & Terry, 1963) و تولید گاز می تواند

برآورد انرژی قابل متابولیسم با استفاده از روش های مختلف

در جدول ۶ مقادیر انرژی قابل متابولیسم برآورد شده با استفاده از روش های مختلف برون تنی نشان داده شده است. میزان انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر مورد آزمایش با استفاده از روش تولید گاز بر اساس غلظت پروتئین خام، ۸/۵۲ (مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک) بود. که کمتر از انرژی قابل متابولیسم علوفه یونجه ۹/۶ (مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک) (Taghizadeh et al., 2008) در تحقیقی که Smulikowska et al. (2008) انجام دادند انرژی قابل متابولیسم ژنوتیپ های مختلف علوفه خلر را بر اساس روش درون تنی بین ۷/۲ تا ۹/۸ مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک برآورد کردند. که از میان روش های مختلف برون تنی مورد استفاده، مقدار انرژی قابل متابولیسم به دست آمده با استفاده از روش تولید گاز بر اساس غلظت پروتئین خام ۸/۵۲ (مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک) در این دامنه قرار دارد.

در مطالعه Razm azar et al. (2011) میزان انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر (با ۱۴/۹۹ درصد پروتئین خام در ماده خشک) بر اساس روش تولید گاز ۷/۸۶ (مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک) برآورد شد که در دامنه انرژی قابل متابولیسم به دست آمده بر اساس روش تولید گاز، در تحقیق حاضر (۶/۸۶ تا ۸/۵۲ مگا ژول در کیلو گرم ماده خشک) قرار دارد.

به دلیل تفاوت در میزان برآورد شده ماده آلی قابل هضم در ماده خشک باشد.

جدول ۵- کینتیک تولید گاز در اثر فرآوری های مختلف علوفه خلر در ساعات مختلف (درصد)

نوع فرآوری									
زمان تولید گاز (ساعت)	شاهد	آب	پتاسیم پرمگنات	پلی اتیلن گلیکول	خاکستر چوب	سدیم بیکربنات	سدیم هیدروکسید	S.E.M.	سطح معنی داری
۲۴	^c ۲۵/۱۲	^b ۴۱/۷۶	^c ۴۰/۲۹	^a ۴۳/۱۰	^d ۳۷/۶۷	^c ۴۰/۳۵	^c ۴۰/۹۴	۰/۱۰۳	***
۴۸	^c ۳۰/۴۴	^b ۴۶/۵۵	^c ۴۵/۴۱	^a ۴۷/۹۶	^d ۴۱/۴۲	^c ۴۵/۳۷	^b ۴۶/۱۲	۰/۱۰۳	***

حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می باشد. $P < 0.001$ ***؛ S.E.M.: میانگین خطای استاندارد

جدول ۶- مقایسه میانگین انرژی قابل متابولیسم بر اساس روش های مختلف برون تنی (مگاژول در کیلوگرم ماده خشک) در هر فرآوری

فرآوری	شاهد	آب	پتاسیم پرمگنات	پلی اتیلن گلیکول	خاکستر چوب	سدیم بیکربنات	سدیم هیدروکسید
ترکیب شیمیایی ^۱	^b ۱۰/۷۶	^b ۱۰/۶۹	^b ۱۰/۷۹	^a ۱۰/۳۶	^b ۱۰/۵۰	^a ۱۰/۲۸	^b ۱۰/۳۱
تولید گاز ^۲	^c ۸/۵۲	^{ab} ۱۱/۴۸	^b ۱۰/۷۵	^a ۱۰/۹۶	^c ۹/۶۹	^a ۱۰/۱۳	^b ۱۰/۵۱
تولید گاز ^۳	^d ۶/۹۹	^c ۹/۴۷	^c ۹/۰۸	^b ۹/۴۰	^d ۸/۴۹	^b ۸/۸۹	^c ۹/۰۶
تولید گاز ^{۴،۵}	^d ۶/۸۶	^c ۹/۲۱	^c ۸/۸۸	^b ۹/۱۷	^d ۸/۶۴	^b ۸/۴۴	^c ۸/۹۳
تیلی و تری ^۶	^a ۱۲/۰۳	^a ۱۲/۲۷	^a ۱۲/۲۵	^b ۹/۳۹	^a ۱۲/۱۷	^a ۱۰/۳۰	^a ۱۳/۰۶
S.E.M.	۰/۰۹۶	۰/۰۹۷	۰/۰۸۹	۰/۰۹۲	۰/۰۸۸	۰/۰۹۴	۰/۰۷۸

حروف غیر مشابه در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار در سطح آماری $p < 0.05$ می باشند. S.E.M.: میانگین خطای استاندارد

- 1) $ME(MJ/Kg DM) = 15.33 - 0.0152 mADF (gr/Kg DM)$
- 2) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CP^2$
- 3) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CF^2$
- 4) $OMD = 14.88 + 0.889 GP_{24} + 0.45 CP + 0.0651 ash\%$
- 5) $\%DOMD = \%OMD \times \%OM$
- 6) $ME = 0.0157 DOMD$

تر از سایر روش ها باشد (Cone et al., 1999). ولی با توجه به اینکه بین غلظت پروتئین و میزان انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده به کمک روش تولید گاز همبستگی منفی وجود ندارد (جدول ۷) این احتمال ضعیف است. با توجه به نتایج جدول ۷ تأثیر ترکیب ضد تغذیه ای β -ODAP بر میزان انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده به کمک روش تولید گاز در محیط مورد

با توجه به این که در برخی از فرمول های مورد استفاده برای برآورد انرژی قابل متابولیسم به روش تولید گاز از مقادیر گاز تولیدی در ساعت ۲۴ استفاده می شود و با توجه به اینکه علوفه خلر دارای پروتئین بالایی می باشد، احتمالاً تجمع گاز کربنیک تولیدی در محیط، سبب شده تا میزان ماده آلی قابل هضم و در نتیجه میزان انرژی برآورد شده در روش تولید گاز پائین

آزمایش بیشتر از اثر پروتئین می باشد که در نتیجه تأثیر غلظت ترکیبات ضد تغذیه ای بر انرژی قابل

جدول ۷- همبستگی میان ترکیبات شیمیایی و انرژی قابل متابولیسم بر اساس روش های مختلف و مصرف ماده خشک

روش های برآورد انرژی قابل متابولیسم	ترکیب شیمیایی ^۱	تولید گاز ^۲	تولید گاز ^۳	تولید گاز ^{۴،۵}	تیلی و تری ^۶
تانن متراکم	NS _{۰/۱۰}	NS _{۰/۲۲}	NS _{۰/۳۳}	NS _{۰/۲۶}	NS _{۰/۳۰}
β-ODAP	NS _{۰/۱۹}	** _{۰/۶۵}	** _{۰/۶۵}	*** _{۰/۷۰}	* _{۰/۴۷}
پروتئین خام	NS _{۰/۴۱}	** _{۰/۶۴}	NS _{۰/۳۵}	NS _{۰/۳۳}	NS _{۰/۱۲}
دیواره سلولی	*** _{۰/۸۷}	NS _{۰/۲۴}	NS _{۰/۲۰}	NS _{۰/۲۶}	NS _{۰/۱۱}
دیواره سلولی بدون همی سلولز	*** _{۰/۹۹}	* _{۰/۴۵}	NS _{۰/۳۷}	NS _{۰/۳۸}	NS _{۰/۲۲}

*: معنی دار در سطح آماری $p < 0.05$ ، **: معنی داری در سطح آماری $p < 0.01$ ، ***: معنی داری در سطح آماری $p < 0.001$ می باشد. NS: عدم وجود اختلاف معنی دار ($p > 0.05$)

- 1) $ME(MJ/Kg DM) = 15.33 - 0.0152 \text{ mADF (gr/Kg DM)}$
- 2) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CP^2$
- 3) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CF^2$
- 4) $OMD = 14.88 + 0.889 GP_{24} + 0.45 CP + 0.0651 \text{ ash\%}$
- 5) $\%DOMD = \%OMD \times \%OM$
- 6) $ME = 0.0157 \text{ DOMD}$

محاسبه شده براساس ترکیب شیمیایی همبستگی منفی و معنی داری داشتند.

عدم مشاهده همبستگی معنی دار بین دیواره سلولی، دیواره سلولی بدون همی سلولز با انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده براساس روش تولید گاز. با نتایج (1998) Larbi et al. در تضاد است. با توجه به نتایج جدول ۸، میان هر سه روش محاسبه انرژی قابل متابولیسم، که براساس میزان گاز تولیدی در ساعت ۲۴ محاسبه شده اند، همبستگی بالایی وجود دارد. اما چنین همبستگی میان این سه روش و روش های بر اساس ترکیب شیمیایی و تیلی و تری دیده نشد. بین مقادیر برآورد شده به وسیله روش قابلیت هضم برون تنی و سایر روش ها همبستگی معنی داری وجود ندارد. در کل با توجه به نکات ذکر شده در مورد دو روش تولید گاز و قابلیت هضم برون تنی و ضعف روش ترکیبات شیمیایی در نشان دادن اثر ترکیبات ضد تغذیه ای بر انرژی قابل متابولیسم، به نظر می رسد که روش محاسبه انرژی قابل متابولیسم براساس فن تولید گاز مناسب ترین روش

در جدول ۷ مشاهده می شود که میزان تانن متراکم اثر منفی (هر چند غیر معنی دار) بر میزان انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده به کمک روش تولید گاز دارد ولی این اثر در روش تیلی و تری دیده نمی شود. در نهایت می توان این گونه نتیجه گرفت که فن تولید گاز نسبت به دو روش دیگر روش مناسبتری برای اندازه گیری انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر است.

نتایج جدول ۷ نشان می دهد که از دو ترکیب ضد تغذیه ای تنها β-ODAP دارای همبستگی منفی و معنی دار با مقادیر انرژی قابل متابولیسم بوده است و چنین همبستگی معنی داری میان غلظت تانن متراکم و مقادیر انرژی قابل متابولیسم محاسبه شده با روش های مختلف برون تنی دیده نشد. با توجه به این نتایج می توان این گونه نتیجه گیری کرد که غلظت تانن متراکم موجود در علوفه خلر به حدی زیاد نیست که بتواند بر قابلیت هضم ماده آلی و به تبع آن بر مقادیر انرژی قابل متابولیسم تأثیر بگذارد. مقادیر دیواره سلولی و دیواره سلولی بدون همی سلولز با انرژی قابل متابولیسم

برون تنی برای محاسبه انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر می باشد.

جدول ۸- مقادیر ضرایب همبستگی میان روش های مختلف برآورد انرژی قابل متابولیسم

تولید گاز ^۱	تولید گاز ^۲	تولید گاز ^۳	تولید گاز ^{۴،۵،۶}	تیلی و تری ^۶
ترکیب شیمیایی ^۱	NS ⁻ ۰/۳۷	NS ⁻ ۰/۳۸	NS ⁻ ۰/۳۲	NS ⁻ ۰/۳۲
تولید گاز ^۲	۱	***۰/۹۵	***۰/۹۲	NS ⁻ ۰/۱۴
تولید گاز ^۳	۱	۱	***۰/۹۸	NS ⁻ ۰/۳۲
تولید گاز ^{۴،۵}	۱	۱	۱	NS ⁻ ۰/۱۳

*: معنی دار در سطح آماری $p < 0.05$ ، ***: معنی داری در سطح آماری $p < 0.001$ می باشد. NS: عدم وجود اختلاف معنی دار ($p > 0.05$)

- 1) $ME(MJ/Kg DM) = 15.33 - 0.0152 mADF (gr/Kg DM)$
- 2) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CP^2$
- 3) $ME = 2.2 + 0.136 GP_{24} + 0.057 CP + 0.0029 CF^2$
- 4) $OMD = 14.88 + 0.889 GP_{24} + 0.45 CP + 0.0651 ash\%$
- 5) $\%DOMD = \%OMD \times \%OM$
- 6) $ME = 0.0157 DOMD$

نتیجه گیری کلی

با توجه به بالا بودن میزان پروتئین خام، درصد کاهش ترکیب ضد تغذیه ای β -ODAP و میزان انرژی قابل متابولیسم دو فرآوری سدیم هیدروکسید و آب به عنوان بهترین روش فرآوری علوفه خلر در نظر گرفته شدند.

علاوه بر این با توجه به توانایی روش تولید گاز در نشان دادن تأثیر ترکیبات ضد تغذیه ای بر هضم مواد مغذی و در نهایت انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر، به نظر می رسد که استفاده از فن تولید گاز برای محاسبه

انرژی قابل متابولیسم علوفه خلر نسبت به دو روش دیگر مناسب تر باشد.

معرفی نمادها

Ash: خاکستر؛ CF: چربی خام؛ CP: میزان پروتئین خام؛ DOMD: قابلیت هضم ماده آلی در ماده خشک؛ GP24: مقدار گاز تولیدی در ساعت ۲۴؛ mADF: دیواره سلولی بدون همی سلولز اصلاح شده؛ OMD: قابلیت هضم ماده آلی OM: ماده آلی؛ β -ODAP: اگزالیل دی آمینو پروپیونیک اسید

REFERENCES

1. Agricultural & Food research Council. (AFRC) (1995) Energy and Protein requirements of ruminants. Technical committee on Responses to nutrients. CAB International. Wallingford, U.K.
2. Akalu G., Johansson G., & Nair B. M. (1998) Effect of processing on the content of β -N-oxalyl- α , β -diaminopropionic acid (β -ODAP) in Grass Pea (*Lathyrus sativus*) seeds and flour as determined by flow injection analysis. *Food Chemistry*, 62, 233-237.
3. AOAC (2000) In: Horwitz, W. (Ed.), Official Methods of Analysis of the AOAC International, 17th Edition, Vols.1 and 2. AOAC International, Gaithersburg, MD, USA.
4. Ben Salem H., Abidi S., Makkar H. P. S. & Nefzaoui A. (2005) Wood ash treatment, a cost-effective way to deactivate tannins in *Acacia cyanophylla* Lindl. foliage and to improve digestion by Barbarine sheep. *Animal Feed Science & Technology*, 122, 93-108.
5. Campbell C.G., Mehra R.B., Agrawal S.K., Chen Y.Z., Abd El Moneim A., Khawaja H.I.T., Yadov C.R., Yay J.U. & Araya W.A. (1994) Current status and future research strategy in breeding grass pea (*Lathyrus sativus*). *Euphytica*, 73, 167-175.

6. Canbolat O., Tamer E. & Acikgoz E. (2007) Chemical composition, metabolizable energy and digestibility in pea seeds of differing testa and flower colors. *Journal of Biological and Environmental Sciences*, 1(2), 59-65.
7. Cone W. J., Anthonie H. & Gelder V. (1999) Influence of protein fermentation on gas production profiles. *Animal Feed Science & Technology*, 76, 251-264.
8. Deshpande S. S. & Campbell C. G. (1992) Genotype variation in BOAA, condensed tannins, phenolics and enzyme inhibitors of grass pea (*Lathyrus sativus*). *Canadian Journal of Plant Science*, 72, 1037-1047.
9. Hanbury C. D., White C. L., Mullan B. P. & Siddique K. H. M. (2000) A review of the potential of *Lathyrus sativus* L. and *L. cicera* L. grain for use as animal feed. *Animal Feed Science & Technology*, 87, 1-27.
10. Kaul L. C., Islam M. Q. & Begum K. (1982) Variability for various agronomic characters and neurotoxin content in some cultivars of khesari (*Lathyrus sativus* L.) in Bangladesh. *Bangladesh Journal of Botany*, 11, 158-167.
11. Lambein F., Haque R., Khan J. K., Kebede N. & Kuo Y. H. (1994) From soil to brain: zinc deficiency increases the neurotoxicity of *Lathyrus sativus* and may affect the susceptibility for the motorneuron disease neurolathyrism. *Toxicon*, 32, 461-466.
12. Larbi A., Smith J.W., Kurdi I.O., Adekunle I.O., Raji A.M. & Ladipo D.O. (1998) Chemical composition, and gas production characteristics of some multipurpose fodder trees and shrubs during wet and dry seasons in humid tropics. *Animal Feed Science & Technology*, 72, 81-96.
13. Makkar H. P. S. & Singh B. (1992) Detannification of oak (*Quercus incana*) leaves, treatments and their optimization. *Animal Feed Science & Technology*, 36, 113-127.
14. Makkar H. P. S. (2003) Effects and fate of tannins in ruminant animals, adaptation to tannins, and strategies to overcome detrimental effects of feeding tannin-rich feeds. *Small Ruminant Research*, 49, 241-256.
15. Makkar, H. P. S. (2000) Quantification of tannins in tree foliage: A laboratory manual for the FAO/IAEA Co-ordinated research project on 'Use of nuclear and related techniques to develop simple tannin assays for predicting and improving the safety and efficiency of feeding ruminants on tanniniferous tree foliage'. Vienna, Austria: IAEA.
16. Menke K. H., Raab L., Salewski A., Steingass H., Fritz D. & Schneider W. (1979) The estimation of the digestibility and metabolizable energy content of ruminant feedstuffs from the gas production when they are incubated with rumen liquor. *Journal of Agricultural Science*, 93, 217-222.
17. Mlambo V., Mould F. L., Sikosana J. L. N., Smith T., Owen E. & Mueller-Harvey I. (2008) Chemical composition and *in vitro* fermentation of tannin-rich tree fruits. *Animal Feed Science & Technology*, 140, 402-417.
18. Ørskov E. R. & McDonald I. (1979) The estimation of protein degradability in the rumen from incubation measurements weighted according to rate of passage. *Journal of Agricultural Science*, 92, 499-503.
19. Poland C., Faller T. & Tisor L. (2003) Effect of chickling vetch (*Lathyrus sativus* L.) or alfalfa (*Medicago sativa*) hay in gestating ewe diets. North Dakota State University.
20. Priolo A., Waghorn G. C., Lanza M., Biondi L. & Pennisi P. (2000) Polyethylene glycol as a means for reducing the impact of condensed tannins in carob pulp: Effects on lamb growth performance and meat quality. *Journal of Animal Science*, 78, 810-816.
21. Razmazar V., Torbatinejad N. M., Seyfjavati J., & Hassani S. (2011) Nutritive Evaluation of Vicia sativa, Lathyrus sativus and Vicia ervilia Forage through Chemical and Gas Production Techniques. *Iranian Journal of animal Science*, 42(1), 85-93.
22. SAS (2002) Version 9.1 SAS/STAT user's guide. Statistical Analysis Systems Institute, Cary, NC, USA.
23. Smulikowska S., Rybinski W., Czerwinski J., Taciak M. & Mieczkowska A. (2008) Evaluation of selected mutants of grass pea (*Lathyrus sativus* L.) var Krab as an ingredient in broiler chicken diet. *Journal of Animal and Feed Science*, 17, 75-87.
24. Srivastava S. & Khokhar S. (1996) Effects of processing on the reduction of β -ODAP (β -N-oxalyl-L-2, 3-diaminopropionic acid) and anti-nutrients of Khesari Dhal, *Lathyrus sativus*. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 71, 50-58.
25. Taghizadeh A., Safamehr A., Palangi V. & Mehmannaavaz Y. (2008) The Determination of Metabolizable Protein of Some Feedstuffs Used in Ruminant. *Research Journal of Biological Sciences*, 3 (7), 804-806.
26. Tarade K. M., Singhal R. S., Jayram R. V. & Pandit A. B. (2007) Kinetics of degradation of ODAP in *Lathyrus sativus* L. flour during food processing. *Food Chemistry*, 104, 643-649.
27. Terril T. H., Douglas G. B., Foote A. G., Purchas R. W., Wilson G. F. & Barry T. N. (1992) Effect of condensed tannins upon body growth, wool growth and rumen metabolism in sheep grazing

- sulla(*Hedysarum coronarium*) and perennial pasture. *Journal of Agriculture Science (Cam)*, 119,265-273.
28. Tilley J. M. A. & Terry R. A. (1963) A two stage technique for the *in vitro* digestion of forage crops. *British Journal of nutrition*, 18,104-111.
 29. Van Soest P. J., Robinson J. B. & Lewis B. A. (1991) Methods for dietary fibre, neutral detergent fiber and non-starch polysaccharides in relation to animal nutrition. *Journal of Dairy Science*, 74, 3583–3597.
 30. Vermerris W. & Nicholson R. (2006) *Phenolic Compound Biochemistry*. Springer. Dordrecht, Netherland. p.24.